

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, dnia 20 marca 2019 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych

(druk nr 1125)

I. Cel i przedmiot ustawy

Jak wynika z uzasadnienia do projektu opiniowanej ustawy, ma ona na celu kontynuowanie założeń przyjętych w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw, w której pobór opłaty elektronicznej oraz opłaty za przejazd autostradą powierzono Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego.

W art. 1 w pkt 1 zaproponowano uchylenie art. 13hb ust. 1a, 1b, 1d oraz 1e ustawy o drogach publicznych.

Przepis art. 23hb ust. 1a upoważniał Głównego Inspektora Transportu Drogowego do powierzania niektórych czynności związanych z poborem opłaty elektronicznej, w tym przygotowania, wdrożenia, budowy lub eksploatacji elektronicznego systemu poboru tej opłaty, oraz z kontroli prawidłowości jej uiszczenia organom administracji rządowej, Bankowi Gospodarstwa Krajowego, instytutom badawczym, instytucjom gospodarki budżetowej oraz innym podmiotom, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-3a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (jednostki sektora finansów publicznych, inne państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, osoby prawne utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym oraz ich związki).

Art. 23hb ust. 1d uprawniał Głównego Inspektora Transportu Drogowego do tego, aby obsługę użytkowników elektronicznego systemu poboru opłaty elektronicznej, mógł zlecić w szczególności przedsiębiorcom prowadzącym stacje benzynowe, organizacjom zrzeszającym przewoźników drogowych o zasięgu ogólnokrajowym lub operatorom pocztowym.

Zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy, uznano, że wystarczająca jest realizacja tych zadań bez udziału innych podmiotów z sektora publicznego.

W myśl art. 13hb ust. 1k–1t ustawy o drogach publicznych, świadczenie usług z zakresu projektowania, budowy, rozwoju, wdrożenia lub wsparcia urządzeń i elementów systemu teleinformatycznego służącego do poboru opłaty elektronicznej oraz kontroli prawidłowości uiszczenia tej opłaty, będzie mogło być realizowane przez podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–3a Prawa zamówień publicznych, zwane dalej „Podmiotem Wyznaczonym”.

Podmiot Wyznaczony będzie musiał posiadać przygotowanie techniczne oraz doświadczenie w zakresie projektowania, budowy, rozwoju, wdrażania lub utrzymania technologii teleinformatycznych.

Wyznaczenia Podmiotu będzie dokonywał minister właściwy do spraw transportu, w drodze rozporządzenia.

Na podstawie nowego art. 13he ustawy o drogach publicznych, Główny Inspektor Transportu Drogowego będzie mógł wykorzystywać system teleinformatyczny stosowany w elektronicznym systemie poboru opłaty elektronicznej w celu udostępniania danych osobowych w sposób określony w art. 55b ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (chodzi o udostępnianie danych osobowych m.in. Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, prokuratorowi, sądom oraz organom Krajowej Administracji - w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań).

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 78. posiedzeniu w dniu 15 marca br. pochodziła z przedłożenia rządowego (druk sejmowy nr 3259, wpłynął do Marszałka Sejmu w dniu 5 marca 2019 r.). Projekt ustawy skierowany został do I czytania w Komisji Infrastruktury.

Posłowie odrzucili cztery poprawki zgłoszone do projektu w II czytaniu. Za przyjęciem ustawy głosowało 230 posłów, przy 161 głosach przeciw i 29 głosach wstrzymujących się.

III. Uwagi szczegółowe

- 1) Zgodnie z art. 13hb ust. 1p, Podmiot Wyznaczony jest obowiązany osobiście wykonać kluczowe części usług, o których mowa w ust. 1k. Podmiot Wyznaczony jest jednostką organizacyjną, a nie osobą fizyczną, a co za tym idzie nie może dopełnić obowiązku osobistego wykonywania usług.

Propozycja poprawki

w art. 1 w pkt 1 w lit. f, ust. 1p otrzymuje brzmienie:

„1p. Podmiot Wyznaczony nie może powierzyć wykonywania kluczowych części usług, o których mowa w ust. 1k, innemu podmiotowi.”;

- 2) W myśl art. 2 noweli porozumienia oraz umowy, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art., o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują ważność **do czasu ich wygaśnięcia lub rozwiązania**.

Zaznaczony fragment może powodować wątpliwości interpretacyjne, ponieważ z jednej strony można go traktować wyłącznie jako pozbawioną wartości normatywnej informację, że umowy zawarte na podstawie uchylonych przepisów są ważne i mogą być rozwiązane w trybie określonym w samej umowie, z drugiej – jako ustawową podstawę do rozwiązania takich umów.

Aby uniknąć w tego rodzaju wątpliwości, zakładając, że zamiarem ustawodawcy jest utrzymanie dotychczasowych umów, należy rozważyć przyjęcie poprawki jednoznacznie rozstrzygającej o tej kwestii.

Propozycja poprawki

w art. 2 po wyrazach „do czasu ich wygaśnięcia lub rozwiązania” dodaje się wyrazy „w trybie określonym w takim porozumieniu lub umowie”.

Maciej Telec

Główny legislator